Black Cowboys

Per EloiA el dv., 07/09/2007 - 09:00

vaquers negres

Bruce Springsteen

-

Devils and dust

Lletra original

Raney William's playground was among Haven's streetsWhere he ran past melted candles and flower wreathsNames and photos of the young black facesWhose death and blood consecrated these placesRaney's mother said Raney stay at my sideFor you are my blessing, you are my prideIt's your love here that keeps my soul aliveI want you to come home from school and stay insideRaney'd do his work and put his books awayThere was a channel showed a Western movie everydayAnd that brought him home books on the black cowboys of the Oklahoma rangeThe Seminole scouts that fought the tribes of the Great PlainsSummer come and the days grew longRaney always had his mother's smile to depend onAlong the street of stray bullets he made his wayTo the warmth of her arms at the end of each dayCome the Fall, the rain flooded these homesIn Ezekiel's valley of dry bonesIt fell hard and dark to the groundIt fell without a soundAnd they took up with a man whose business was the boulevardWhose smile was fixed in a face that was never off guardIn the pipes 'neath the kitchen sink his secrets are keptIn the day, behind drawn curtains in the next bedroom he sleptAnd she got lost in the daysThe smile Raney depended on dusted awayThe arms that held him were no more his ownHe lay at night his head pressed to her chest listening to the ghost in her bonesIn the kitchen, Raney slipped his hand between the pipesFrom a brown bag pulled five hundred dollar bills and stuck it in his coat sideStood in the dark at his mother's bedBrushed her hair and kissed her eyesIn the twilight Raney walked to the station on streets of stoneThrough Pennsylvania and Ohio his train drifted onThrough the small towns of Indiana the big train creptAs he lay his head back on his seat and sleptHe woke and the towns gave way to muddy fields of greenCorn and cotton and endless nothing in betweenOver the rutted hills of Oklahoma the red sun slipped and was goneThe moon rose and stripped the earth to its bone

Lletra traduïda

El lugar de juegos de Rainey Williams eran las calles de Mott Haven,donde corría entre velas derretidas y coronas de flores, nombres y fotos de jóvenes rostros negros cuya sangre y muerte consagraban esos lugares. La madre de Rainey decía: "Rainey quédate a mi lado, porque eres mi bendición,eres mi orgullo, tu amor mantiene viva mi alma, quiero que vuelvas a casa del colegio y te quedes dentro". Rainey hacía los deberes y guardaba sus libros, había un canal donde ponían todos los días una película del Oeste,Lynette le traía a casa libros sobre los cowboys negros de Oklahoma y los exploradores Seminolas que luchaban contra las tribus de las llanuras. Llego el verano y se alargaron los días, Rainey siempre podía contar con la sonrisa de su madre, recorría una calle de balas perdidas para llegar al calor de sus brazos al final de cada día. En el otoño la lluvia inundaba las casas, aquí en el valle de Ezequiel de huesos secos,la lluvia caía fuerte y oscura, caía en silencio. Lynette se juntó con un hombre cuyo negocio era la calle, cuya sonrisa estaba congelada en un rostro siempre vigilante. En las tuberías bajo la pila de la cocina guardaba sus secretos, durante el día, con las cortinas corridas,dormía en el dormitorio de Lynette. Entonces ella se perdió en los días,la sonrisa con la que contaba Rainey se convirtió en polvo,los abrazos ya no eran su hogar, al apretar su cara contra su pecho, por la noche, escuchaba al fantasma en sus huesos. En la cocina Rainey metió la mano entre las tuberías, sacó cinco billetes de cien dólares de una bolsa de papel marrón, se los metió en el bolsillo del abrigo, de pie en la oscuridad,junto a la cama de su madre, le acarició el pelo y besó sus ojos. En la penumbra fue andando a la estación, atravesando calles de piedra, recorrió Pensilvania y Ohio en el tren,y los pequeños pueblos de Indiana, mientras cerró los ojos y se durmió. Se despertó y los pueblos habían dado paso a campos embarrados,verdes, maizales y algodón, y un nada interminable entremedias. Sobre las abruptas colinas de Oklahoma el rojo sol descendió y se ocultó, salió la luna y desnudo la tierra hasta los huesos.

l'àngel de la llibertat

Rainey i Lynette són una parella de color que cerquen la llibertat en un lloc inhòspit. Bruce es val de la visió dels ossos del profeta Ezequiel per parlar de l'alliberament d'aquesta parella. Déu promet la llibertat als oprimits de tots els temps.

La visió dels ossos (Ezequiel 37)

La mà del Senyor es va apoderar de mi. Amb la força del seu Esperit em féu sortir fora i em va deixar al mig de la plana, que era plena d'ossos. Em va fer recórrer tot al voltant aquella estesa d'ossos: n'hi havia moltíssims per tota la plana i eren del tot secs. Llavors em pregunta:-Fill d'home, què hi dius: ¿podran reviure, aquests ossos?Jo li vaig respondre: Senyor, Déu sobirà, només tu ho saps.Ell em digué: Profetitza sobre aquests ossos. Digues-los: "Ossos secs, escolteu la paraula del Senyor. Això anuncia el Senyor, Déu sobirà, a aquests ossos: Jo us infondré esperit i recobrareu la vida. Us donaré tendons, faré créixer la carn damunt vostre, us revestiré de pell, us infondré esperit i reviureu. Llavors sabreu que jo sóc el Senyor."Jo vaig profetitzar, tal com ell m'havia ordenat, i mentre parlava se sentí una remor: amb molt d'enrenou, els ossos es van ajuntar l'un amb l'altre. Llavors vaig veure que es cobrien amb tendons, els creixia la carn i es revestien de pell pel damunt, però no tenien esperit de vida. 9 El Senyor em digué:-Fill d'home, profetitza, profetitza a l'esperit. Digues-li: "Això et mana el Senyor, Déu sobirà: Vine, esperit, vine dels quatre vents i alena sobre aquests morts perquè recobrin la vida."Jo vaig profetitzar tal com ell m'havia ordenat, i l'esperit va entrar dins d'ells, recobraren la vida i es posaren drets. Formaven una multitud molt i molt gran.Llavors ell em digué: -Aquests ossos, fill d'home, són tot el poble d'Israel. Ells van dient: "Els nostres ossos ja són secs, hem perdut l'esperança; per a nosaltres, tot s'ha acabat." Doncs bé, profetitza i digues-los de part meva: "Això us anuncia el Senyor, Déu sobirà: Mireu, jo obriré els vostres sepulcres, us en faré sortir i us faré tornar a la terra d'Israel. Llavors, poble meu, quan obriré els vostres sepulcres i us en faré sortir, sabreu que jo sóc el Senyor. Posaré el meu esperit dins vostre, recobrareu la vida, i us establiré a la vostra terra. Llavors sabreu que jo, el Senyor, ho he anunciat i ho he complert. Ho dic jo, el Senyor."